

Hilla tuottaisi paremmin kuin rämemännnyt

Ostettiin luonnonmarjoja, hillaa, mustikkaa ja puolukkaa Pudasjärveltä ja Lapista 1970-luvulla, jolloin lapinkylissä ei ollut muuta tienestää kuin muutama lehmänkantura navetassa ja huonosti palkattua raskasta metsätyötä. Suomen valtio oli unohtanut Lapin, ei ollut työpaikkoja, kylät tyhjenivät Ruotsiin.

Metsät olivat hakkuukiellossa, ainoat lisäansiot suurperheillä olivat luonnonmarjat, joista maksoimme yli kolminkertaisen hinnan nykypäivään verrattuna. Parhaita mustikka- ja puolukkamaita olivat Osaran aukeat, joka olivat Euroopan suurin avohakkuuaukea Pudasjärven, Posion, Ranuan ja Taivalkosken alueella. Kaikki arvopuut oli myyty sotakorvauksina.

Suomen suurimmat koivikot jyrrättiin nurin kahden pillarin väliin viritetyllä vaijerilla. Samalla Lapin suurimmat teeritokat Hervan seuduilla hävitettiin sukupuuttoon. Myöhemmin Osaran aukeat raivattiin moneen kertaan koivusta ja kuusesta, maat on kyl-

vetty ja istutettu männyllä puolenkymmentä kertaa, kankaat on laikutettu ja aurattu, myrkytetty kopterilla MCPL:lla ja lannoitettu apulannalla lentokoneista. Kuuset ja koivut vesuroitiin maahan, nyt istutusmänty kasvaa selukattilaan kelpaavaa oksapuuta.

Kulotus hakkuuaukealla näytti tuottavan parhaan tuloksen, lisäksi mustikka ja puolukka kasvoivat paloaukeilla erittäin hyvin. Maksoimme puolukasta jopa 13 mk/kg, lähes nelinkertaisen hinnan nykyhintaan verrattuna. Puolukkakilolla sai kymmenkunta litraa bensaa, nyt vajaan litran. Mustikalla ja puolukalla Sarakylän metsuri vaihtoi joka vuosi uuden Ladan viikonloppumarjan poiminnoilla.

Kouvan talojen tyhjissä navesissa hinkalot olivat puolukkaa täynnä. Viidestä talosta lapioitiin lumilapioilla pakettimersukuorma, 2500 kg, täyteen.

Hillasta maksoimme Sodankylän Kierkissä 20 mk/kg. Ostimme velipojan kanssa kahdella autolla kahdessa päivässä 7000 kg hillaa kylästä. Sinä kesänä Kierkiin tuli

hillarahaa nykyrahassa yli 100000 euroa. Molkosta ostimme kahdesti yli tuhat kiloa hillaa kerralla talosta. Hillan ostovoima oli yli kolminkertainen nykypäivään verrattuna. Tänäpäivään teollisuus ostaa luonnonmarjat thaimaalaisilta, jotka hyötyvät vahvasta eurosta kotimaassaan.

Tuottaako puupelto, energia-puu enemmän kuin hyvä mustikka- ja puolukkakangas?

Hyvät hillasuot on ojitettu valtion, veronmaksajien rahoilla. Tuottaisiko rämeiden entisöinti jälleen valtion rahoilla paremman tuloksen hillana kuin rämemännnyt? Lisäksi luonto kiittäisi entisöinnistä, sillä ojitettu suo purkaa typpeä ja fosforia.

Huonosti ojitettu suomme Ranualla tuottaa tänäkin kesänä kymmenen hehtaarin alallaan yli tuhannen euron hillasaaliin. Sama toistuu viiden vuoden välein. Rämemännnyistä saamme saunan polttopuut, ei koskaan myyntipuuta.

JOUKO LAMPELA

kaupunginvaltuutettu (ps.) ympäristö-
lautakunnan jäsen